

De procenter, der er nævnt i *stk. 3*, forhøjes, således at bolig-sikringsydelsen højst kan udgøre følgende andele af den årlige leje:

Når huslejerelationstallet, jfr. <i>stk. 1</i> , er:	Pct. af lejen
0-10.....	70
11.....	60
12.....	50
13.....	40
14.....	30
15.....	20

Disse satsers anvendelse stiller dog særlige krav til lejlig-hedens størrelse i relation til beboernes antal.

Bestemmelserne i § 2 ændredes under behandlingen i folketinget. Foruden en vis administrativ forenkling indebar disse ændringer en forøgelse af sikringsydelsen til familier med børn og lave indtægter, medens de maksimale sikringsydelser til familier med børn og de højeste indtægter fik en mere glidende aftrapning.

Ifølge § 3 kan boligtagerens udgift til leje *ikke* ved bolig-sikring nedbringes til *mindre end 1.200 kr. årligt*, for de i § 2, *stk. 5*, nævnte boligtagere (pensionister m. fl.) dog til 900 kr. årligt.

§ 4 giver nærmere regler for den leje, der skal lægges til grund ved beregningen af boligsikringsydelsen. Efter *stk. 2* skal lejen, hvis *værelseantallet* overstiger antallet af personer i husstanden med mere end ét, nedsættes ved beregningen med et fradrag for de overskydende værelser efter antallet af værelser. I denne forbindelse bemærkes, at boligsikring ved *fremleje eller fremlån* af en del af lejligheden kun kan ydes, såfremt den øvrige del af lejligheden opfylder betingelserne for bolig-sikring og der sker forholdsmæssig afkortning i den for bolig-sikringen afgørende leje, jfr. § 5, *stk. 2*.

Ifølge § 5, *stk. 1*, kan boligsikring *ikke ydes*,

- 1) hvis lejligheden bebos af mere end 2 personer pr. beboelses-rum. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse herfra, hvis der ikke kan anvises boligtageren anden passende